

การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี

*Development of Knowledge Management Model at
The Faculty of Nursing, Western University in Kanchanaburi*

suma lee chaasen*
tomsumalee@hotmail.co.th
ปรีชา วิหคโต**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยวิธีการวิจัยขั้นตอนเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ขั้นตอนที่ 3 การสร้างรูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรีซึ่งแบ่งออกเป็น 2 รอบกล่าวคือ รอบที่ 1 การประเมินด้วยการสนทนากลุ่ม รอบที่ 2 การประเมินด้วยแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล จากการสนทนากลุ่มสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรีที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 3 ขั้นตอน 10 กิจกรรมหลัก 69 กิจกรรมย่อย ดังนี้ 1) การเตรียมความพร้อมตามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความรู้ มี 27 กิจกรรม 2) การปฏิบัติการจัดการความรู้ตามกระบวนการจัดการความรู้ มี 33 กิจกรรม 3) การวัดและประเมินผลการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ มี 9 กิจกรรม โดยมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในระดับมาก

คำสำคัญ : รูปแบบการจัดการความรู้/การจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์/การจัดการความรู้

*นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

**ประธานที่ปรึกษาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Abstract

The study was designed to develop the knowledge management model at the Faculty of Nursing in Western University in Kanchanaburi. The methodology of the study consisted of four steps: 1) Analyzing documents and set up the conceptual frame work; 2) Studying the present situations, the problems and the needs of knowledge management at the Faculty of Nursing Western University in Kanchanaburi.; 3) Constructing the knowledge management model at the Faculty of Nursing in Western University in Kanchanaburi.; 4) Evaluating the knowledge management model at the Faculty of Nursing in Western University in Kanchanaburi. The analysis of the data was accomplished by focus group discussion, mean and standard deviation.

Based upon the finding of the study, it was concluded that :

The knowledge management model at the Faculty of Nursing in Western University in Kanchanaburi consisted of three steps, ten main activities and sixty-nine sub activities as follows : 1) KM Planning which consisted of three main activities with twenty-seven sub-activities 2) KM Acting which consisted of six main activities with thirty-three sub-activities 3) KM Assessing which consisted of one main activities with nine sub-activities. All of the activities are suitable and acceptable.

Keywords : Knowledge Management Model; Knowledge Management at the Faculty of Nursing/ Knowledge Management (KM)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นแนวทางการบริหารจัดการองค์กรยุคใหม่ที่ได้รับความสนใจอย่างสูงในปัจจุบัน ช่วยทำให้เกิดการจัดระบบในการสร้าง ค้นหา และแลกเปลี่ยนความรู้ ต่างๆ อันจะนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในองค์กร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน (ราชชัย ตั้งส่งฯ, 2549, หน้า 1) ซึ่งความรู้เป็นสินทรัพย์ที่มีค่าที่สุดขององค์กร ความรู้ เป็นสินทรัพย์ที่มีลักษณะเฉพาะโดยเด่นกว่าสินทรัพย์อื่นๆ คือ เป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีขีดจำกัด ยิ่งใช้ยิ่งเพิ่ม ยิ่งใช้มากเท่าไรก็ยิ่งมีคุณค่าเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น โรเมอร์ (Romer, 1993) ดังนั้น การจัดการความรู้จึงได้ถูกกำหนดให้มีในแผนการศึกษาชาติฉบับปรับปรุง(พ.ศ. 2552-2559) แนวโน้มนายที่ 2.3 เรื่องส่งเสริมให้เกิด

การสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนและประยุกต์ความรู้ให้สามารถนำมายังประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการแสวงหา สร้างสรรค์ รับใช้ และเผยแพร่ความรู้ ซึ่งเกิดขึ้นในหลายระดับตั้งแต่ระดับภูมิปัญญาห้องถีน จนถึงความร่วมมือกับต่างประเทศ(สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา, 2553, หน้า 71) นอกจากนั้นการจัดการความรู้ยังสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานที่ 2 ด้านบริหารจัดการการอุดมศึกษา และ มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545)แนวคิดการจัดการความรู้ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการบริหารจัดการทั้งทางด้าน

เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ความต้องการในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ส่งผลให้องค์การเกิดการแข่งขันกันด้วยความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การจัดการความรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศทั้งที่มีอยู่ในปัจจุบัน องค์การ และชุมชน เพื่อการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (นันทรัตน์ เจริญกุล, 2553, หน้า 13)

ระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management Systems) ถูกนำไปใช้ในองค์กรต่างๆ อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามการนำการจัดการความรู้มาประยุกต์ใช้ซึ่งเป็นเรื่องที่ยาก เพราะการจัดการความรู้ ถือว่าเป็นเรื่องใหม่ จึงก่อให้เกิดความสับสนและไม่เข้าใจจริงๆ ที่ผ่านมาการจัดการความรู้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย บางองค์กรประสบความสำเร็จ บางองค์กรก็ล้มเหลว และต้องสูญเสียงบประมาณเป็นจำนวนมาก หลายองค์กรยังคงต้องแบ่งขันหาวิธีการจัดการความรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2549) การจัดการความรู้ ต้องมีรูปแบบนวัตกรรมที่เหมาะสมสำหรับสถาบันแต่ละแห่ง การจัดการความรู้ที่ไม่เหมาะสมจะนำไปสู่ความล้มเหลวได้ (วิจารณ์ พานิช, 2548) แม้ว่าการจัดการความรู้จะเป็นเรื่องใหม่สำหรับหลายองค์กร แต่หากพิจารณาให้ดีแล้วทุกองค์กรได้มีการจัดการความรู้ในรูปแบบของตนเองอยู่แล้ว ซึ่งอาจจะเห็นได้ในชัดเจน อย่างไรก็ตามทุกองค์กรต้องมีการจัดการความรู้ในระดับหนึ่ง เพราะหากไม่ได้มีการจัดการความรู้โดยบุคลากรก็ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พีระพงษ์ ภักดี, 2550)

รูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ปัจจุบัน เป็นการจัดการความรู้ตามความสนใจ ทักษะ ประสบการณ์ ของแต่ละคน ซึ่งมีวัตถุประสงค์การทำงานแตกต่างกันตามที่เคยปฏิบัติมาในหน่วยงานเดิม บุคลากรส่วนใหญ่มีการศึกษาทำความรู้รู้ตามงานใน

หน้าที่รับผิดชอบของตนเองเท่านั้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันมีน้อย ยังไม่มีการถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการจัดการความรู้โดยที่ไม่ทราบว่าเป็นการจัดการความรู้ การดำเนินการจัดการความรู้ที่ดำเนินการอยู่เป็นประจำ ได้แก่ การประชุมปรึกษาภายในคณะพยาบาลศาสตร์/แต่ละสาขาวิชา / ในระดับมหาวิทยาลัย ตามตารางการประชุมประจำปี หากมีงานเร่งด่วน ก็มีการประชุมผู้เกี่ยวข้ององกรอบเพื่อให้การดำเนินงานมีความรวดเร็ว ถูกต้อง มีการส่งบุคลากร ศึกษาดูงาน อบรมสัมมนา เป็นระยะตามความสนใจและนโยบายของคณะพยาบาลศาสตร์ ในส่วนของงานประจำบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบจะดำเนินการจัดทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา หากมีปัญหาอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง มีวิธีการแก้ปัญหาโดยปรึกษาเพื่อร่วมงาน หรือหัวหน้างานที่มีความรู้และอาชญาโสกว่าให้คำแนะนำ ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี การถ่ายทอดความรู้ระหว่างบุคคล หากไม่สอบถามจะไม่รู้ จะมีการถ่ายทอดเฉพาะบุคคลกลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กัน

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ที่เหมาะสมกับบริบทของตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี เจริญเติบโตเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีความแข็งแกร่งทางวิชาการและสามารถแบ่งขันได้ทั้งในประเทศและในเวทีโลกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 แนวคิด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการความรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ บุญตี บุญญาภิจ (2549) วิจารณ์ พานิช (2548) Davenpor,T.H.&Prusak, L. (1998) และคนอื่นๆ สาระสำคัญที่นำไปใช้ในการวิจัย ได้แก่ องค์ประกอบของกระบวนการจัดการความรู้ รูปแบบการจัดการความรู้ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการความรู้ การบริหารจัดการเชิงระบบ การติดตามตรวจสอบและประเมินความรู้

2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของคลองรัฐ อินทรีย์(2550) เสนะกะลิ่งงาน(2551) Keyser, R. L.(2004) และคนอื่นๆ สาระสำคัญที่นำไปใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความหมายของรูปแบบประเภทของรูปแบบกระบวนการพัฒนารูปแบบ การตรวจสอบและประเมินรูปแบบ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ โครงสร้างการบริหารงานในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี แผนกกลุ่มที่ คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี(พ.ศ.2554-พ.ศ.2558) มาตรฐานการอุดมศึกษา (พ.ศ. 2549) ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของกรอบแนวคิดต่างๆ ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จะได้รูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้สำหรับการนำไปใช้ปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นวิทยาเขตอื่นๆ ตลอดจนคณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการความรู้ใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development; R&D) มีวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยโดยการศึกษาจาก เอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เลือกมาแบบเจาะจงจำนวน 70 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ วิเคราะห์เอกสาร การรวบรวมข้อมูลศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีและสาระที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ศึกษาสภาพที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน และส่วนที่ 2 ศึกษาความต้องการที่เกิดขึ้นทั้งสภาพและความต้องการโดยใช้แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และแบบสอบถามปลายเปิดซึ่งมีความตรงนื้อหา และความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.94 นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น / ผู้บริหารและคณาจารย์ใน

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 50 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น โดยภาพรวม 58 กิจกรรม มีสภาพปัจจุบันระดับมาก (3.50 ขึ้นไป) จำนวน 1 กิจกรรม และสภาพที่ต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด (4.50 ขึ้นไป) จำนวน 57 กิจกรรม

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างรูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ข้อมูลจากขั้นที่ 1-2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและสังเคราะห์สร้างเป็นโครงร่างรูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี

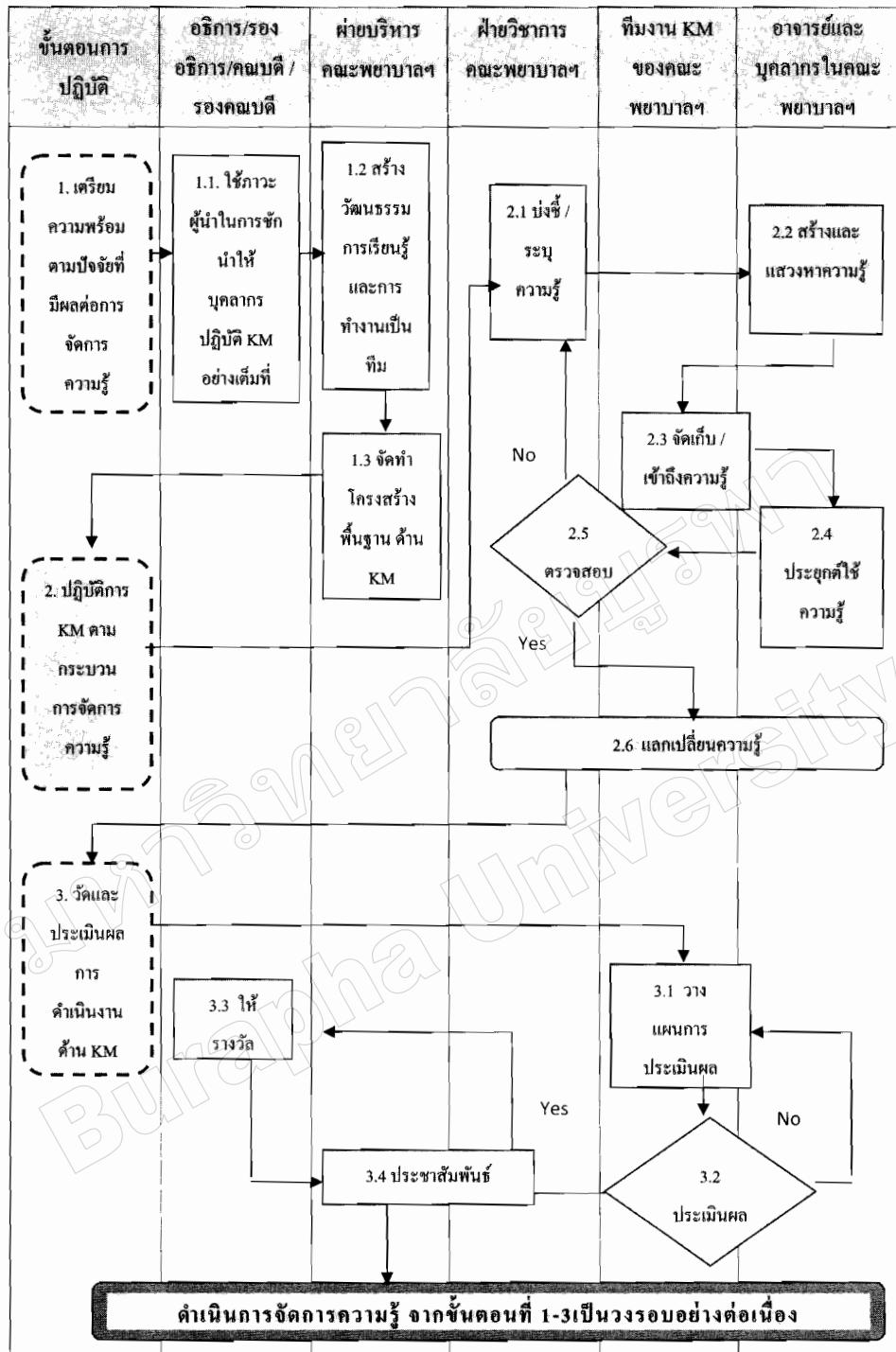
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี วิธีดำเนินการในขั้นตอนนี้ดำเนินการ 2 รอบรอบที่ 1 การตรวจสอบและปรับปรุงรูปแบบ

การจัดการความรู้ที่สร้างจากขั้นตอนที่ 3 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการความรู้และการบริหารຄະພາบาลศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยผู้บูรหาร / อาจารย์ ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการความรู้และการบริหารຄະພາบาลศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 10 ปี กลุ่มตัวอย่างเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบสโนว์บอร์ด จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) รวบรวมข้อมูลโดยผู้จดบันทึก (Note taker) การบันทึกเทปและการบันทึกวิดีโอ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากการจดบันทึก การถอดเทปและวิดีโอเทปการสนทนาร่วมกันทุกคนสามารถวิพากษ์ วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงรูปแบบการจัดการความรู้ในຄະພາบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี โดยจัดการให้มีความถูกต้องครบถ้วนมากที่สุดและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบปรับปรุงให้มีความสมมูลนิยมขึ้น รอบที่ 2 การประเมินความเหมาะสมสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้ของรูปแบบการจัดการความรู้ในຄະພາบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรีกลุ่ม

ตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ อาจารย์ในຄະພາบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการจัดการความรู้และการบริหารຄະພາบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นมาไม่น้อยกว่า 10 ปีเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับการรวมรวมข้อมูลใช้การส่งและรับคืนด้วยตนเอง สกิลที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

รูปแบบการจัดการความรู้ของຄະພາบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน 8 กิจกรรมหลัก และ 58 กิจกรรมย่อย กล่าวคือ ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อมตามปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการความรู้ ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติการจัดการความรู้ และขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการจัดการความรู้ โดยมีกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนอยู่รวมทั้งหมด 58 กิจกรรม ดังแสดงในผังการไฟล์ของงาน (Deployment Flowchart) ดังนี้

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการจัดการความรู้ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี

จากการประกอบ 3 รูปแบบการจัดการความรู้ ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย ขั้นตอน กิจกรรมหลัก และกิจกรรมย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อมตามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความรู้ มี 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่ ใช้ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สร้างวัฒนธรรมองค์การ จัดทำโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการความรู้ และมี 27 กิจกรรมย่อย โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ใช้ภาวะผู้นำของผู้บริหารประกอบด้วย 5 กิจกรรมย่อย ได้แก่ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการความรู้ให้ผู้บริหาร โดยใช้เทคนิคการนำเสนอ อธิบาย ชี้แจง ให้ผู้บริหารเข้าใจและเห็นความสำคัญของการจัดการความรู้ จัดประชุมระดับผู้บริหารโดยเชิญวิทยากรจากภายนอก มาให้ความรู้ด้านการจัดการความรู้ การให้ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมด้านการจัดการความรู้ เช่น เป็นประธาน/ที่ปรึกษาด้านการจัดการความรู้ให้ผู้บริหารเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมอ ให้ผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำในการซักนำให้บุคลากรปฏิบัติการจัดการความรู้อย่างเต็มที่ และกระตุ้นบุคลากรในหน่วยงานให้ความสนใจร่วมมือด้านการจัดการความรู้ 2) สร้างวัฒนธรรมองค์การ ประกอบด้วย 5 กิจกรรมย่อย ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีม การจัดฝึกอบรมวิธีการการทำงานเป็นทีมให้บุคลากร การประเมินผลงานและมอบรางวัลสำหรับผลการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้บุคลากรเต็มใจแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันสร้างความศรัทธา จริงกักษต่อองค์กร โดยมีการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และความสำเร็จขององค์กรในด้านต่างๆ 3) จัดทำโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการความรู้ประกอบด้วย 17 กิจกรรมย่อย ได้แก่ การจัดให้มีที่ปรึกษาด้านการจัดการความรู้ทั่วหน้าที่มีการจัดการความรู้มีคณะกรรมการด้านการจัดการความรู้ที่มีงานข้ามสายงาน มีการกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ มีการพัฒนาศักยภาพทีมงาน มีการฝึกอบรม/สัมมนา

ความรู้การจัดการความรู้ให้กับบุคลากร บุคลากรมีความเข้าใจเรื่องการจัดการความรู้ บุคลากรร่วมกิจกรรมการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมอ บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วิธีการจัดการดำเนินการด้านการจัดการความรู้ มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน และตัวชี้วัดความสำเร็จของการปฏิบัติการจัดการความรู้ มีการประชุมให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรทุกคน เกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือก่อนดำเนินการจัดการความรู้ มีระบบรางวัลสำหรับทีมงานที่ประสบความสำเร็จด้านการจัดการความรู้ จัดให้มีเทคโนโลยีในหน่วยงานที่สามารถเชื่อมโยงสื่อสารถึงกันได้ทั้งภายในและภายนอกการจัดให้มีคลังความรู้ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ และส่งเสริมให้บุคลากรมีทักษะ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติการจัดการความรู้ตามกระบวนการจัดการความรู้ มี 6 กิจกรรมหลัก ได้แก่ การบ่งชี้ความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดเก็บและการเข้าถึงความรู้ การประยุกต์ใช้ความรู้ การติดตามตรวจสอบประเมินความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ และมี 33 กิจกรรมย่อย โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) การบ่งชี้ความรู้ประกอบด้วย 3 กิจกรรมย่อย ได้แก่ กำหนดความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการเลือกประเด็นความรู้ซึ่งจำเป็นต้องมี จัดลำดับความสำคัญ และขอบเขตของความรู้ โดยเรียงลำดับจากความรู้ที่จำเป็นมากที่สุดและรองลงไปตามลำดับ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของคณะฯ และของมหาวิทยาลัย การสำรวจความรู้ที่จำเป็น อยู่ที่ไหน อยู่กับใคร อยู่ในรูปแบบใด จะนำมาได้อย่างไร การจัดทำท่านี่ยบผู้เชี่ยวชาญของแต่ละสาขา โดยมีรายชื่อและเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้อย่างสะดวก เมื่อผู้ปฏิบัติงานประสบปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ 2) การสร้างและแสวงหาความรู้ประกอบด้วย 8 กิจกรรมย่อย ได้แก่ การแสวงหาความรู้จากห้องสมุด ตำราสารานุรักษ์ ต่างๆ สอนตามเพื่อน/รุ่นพี่/ผู้บังคับบัญชาและสอนตาม

จากหน่วยงานอื่น การหากความรู้จากอินเทอร์เน็ตการอบรมสัมมนา และเปลี่ยน แบ่งปันความรู้ การศึกษาดูงานในประเทศ/ต่างประเทศ การบูรณาการความรู้ การนำความรู้มาพัฒนาเป็นนวัตกรรม การวิจัยเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ 3) การจัดเก็บและเข้าถึงความรู้ประกอบด้วย 6 กิจกรรมย่อย ได้แก่ ประสานงานกับฝ่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อดำเนินการรวบรวมและจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบการแต่งตั้งผู้บริหารฐานข้อมูล ทำหน้าที่ควบคุมการบริหารงานของฐานข้อมูล ทั้งหมด มีระบบกลั่นกรองความรู้ที่มั่นใจได้ว่าความรู้ที่จัดเก็บถูกต้องและมีประสิทธิภาพมีการจัดเก็บความรู้ที่หลากหลายรูปแบบ มีระบบให้บุคลากรสามารถเข้าถึงความรู้ได้ง่ายและรวดเร็วมีการกำจัดความรู้ที่ไม่จำเป็นหรือล้าสมัยทึ้งไปมีระบบป้องกันการสูญหายของข้อมูล 4) การประยุกต์ใช้ความรู้ ประกอบด้วย 2 กิจกรรมย่อย ได้แก่ มีการนำความรู้ที่ได้ศึกษาวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนมีบูรณาการความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน5) การติดตามตรวจสอบประเมินความรู้ ประกอบด้วย 8 กิจกรรมย่อย ได้แก่ การนิเทศงานการกำหนดแผนควบคุม กำหนดและติดตามการปฏิบัติงาน การประเมินผลครอบคลุมทั้งระบบ (ปัจจัยนำเข้า-กระบวนการ-ผลผลิต) การติดตามตรวจสอบและประเมินความรู้จากการสังเกต/การสัมภาษณ์ การประเมินตนเอง การแจ้งผลการติดตามตรวจสอบประเมินความรู้ การปรับปรุงแก้ไขความรู้ที่นำไปใช้แล้วไม่บรรลุผลสำเร็จ และการติดตามตรวจสอบความรู้อย่างสม่ำเสมอ 6) การแลกเปลี่ยนความรู้ ประกอบด้วย 6 กิจกรรมย่อย ได้แก่ การจัดสัมมนา จัดทำนิทรรศการ

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้

ผลการประเมินความเหมาะสมในแต่ละขั้นตอน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. การเตรียมความพร้อมตามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความรู้	3.98	0.87	มาก
2. การปฏิบัติการ KM ตามกระบวนการจัดการความรู้	3.94	0.77	มาก
3. การวัดและประเมินผลการดำเนินงานด้าน KM	4.10	0.76	มาก
เฉลี่ย	4.01	0.80	มาก

อภิปรายผล

รูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรีที่พัฒนาครั้งนี้มี 3 ขั้นตอนคือขั้นตอนที่ 1. การเตรียมความพร้อมตามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความรู้ มี 3 กิจกรรมหลัก คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์การ โครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการความรู้ และมี 27 กิจกรรมย่อย ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติการจัดการความรู้ตามกระบวนการจัดการความรู้ มี 6 กิจกรรมหลัก ได้แก่ การบ่งชี้ความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดเก็บและการเข้าถึงความรู้ การประยุกต์ใช้ความรู้ การติดตามตรวจสอบประเมินความรู้ การແລກเปลี่ยนความรู้ และมี 33 กิจกรรมย่อย ขั้นตอนที่ 3 การวัดและประเมินผลการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ มี 1 กิจกรรมหลัก ได้แก่ การวางแผนการประเมินผลการจัดการความรู้ และมี 9 กิจกรรมย่อยทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าขั้นตอนทั้ง 3 ขั้น เป็นปัจจัยสำคัญและจำเป็นในการจัดการความรู้ ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมย่อยของรูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งสอดคล้องกับ คลองรัตน์ อินทรีย์ (2550) ที่กล่าวว่า ผู้นำหรือผู้บริหารเป็นส่วนที่สำคัญส่วนแรกในการดำเนินการใดๆ หากผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม จะทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจจากบุคลากรทุกฝ่าย ทำให้ดำเนินการจัดการความรู้เต็มไปด้วยความราบรื่น มีพลังในการทำงาน และสอดคล้องกับเสนาะ กลิ่นงาม (2551) ได้ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พนฯ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีระดับความสำคัญมากที่สุด และโครงสร้างพื้นฐานการจัดการความรู้ วัฒนธรรมองค์การ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร การวัดและประเมินผล มีความสำคัญในระดับรองลงมาตามลำดับ และสอดคล้องกับเคเชอร์ (Keyser, 2004) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการความรู้ในองค์การ พนฯ มองว่า องค์ประกอบหลักที่สำคัญ

คือ กระบวนการจัดการความรู้ วัฒนธรรมองค์การ การลงทุนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การวัดและประเมินผล โครงสร้างองค์การและกลยุทธ์ในการจัดการความรู้ โดยมีวัฒนธรรมองค์การเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของดาวน์พอร์ทและ พรูสัก (Davenport & Prusak, 1998) ที่กล่าวว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จในการจัดการความรู้ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์การ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารความรู้ โครงสร้างพื้นฐาน การวัดและประเมินผล ซึ่งรูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี มีกิจกรรมที่ครอบคลุมปัจจัยแห่งความสำเร็จดังกล่าวและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สีวีร์ย์ พิคุฑ์ธีสินธพ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาภาคทอสิก พนฯ การสร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาภาคทอสิกนั้น มีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญได้แก่ ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน และการมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมของบุคลากร และสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow, 1987) ในการให้รางวัลเพื่อกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติ มีแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น มีลักษณะเป็นกระบวนการเชิงระบบ คือมีปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) อย่างชัดเจนและยังสอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการองค์การของ ลู瑟เชอร์ ဂูลิก (Luther Gulick, 1936) คือ POSDCoRBโดยมีการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การสั่งการ (Directing) ความร่วมมือ (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และงบประมาณ (Budgeting) นอกจากนี้ยังได้ผ่านการตรวจสอบและประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 2 รอบ ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการความรู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ความสำเร็จในการจัดการความรู้และสามารถพัฒนาขึ้น

เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ให้คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นเป็นสถาบันที่มีความแข็งแกร่งทางวิชาการ สามารถแข่งขันได้ ทั่วโลกในประเทศไทยและ

ประเทศไทย และประสิทธิผลมากน้อยเพียงใดเพื่อปรับปรุงรูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรีให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ควรนำรูปแบบการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรีที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ได้มีการนำเสนอขั้นตอนของการดำเนินการจัดการความรู้ที่ละเอียดขั้นตอนตามลำดับอย่างชัดเจน ทำให้สะดวกต่อการนำไปใช้ได้จริง

1.2 ควรมีการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการความรู้หลังจากการนำไปปฏิบัติว่ามี

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการความรู้ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จังหวัดกาญจนบุรี

2.2 ควรทำการวิจัยพัฒนารูปแบบการบริหารด้านอื่นๆ โดยอาศัยรูปแบบกระบวนการวิจัยเช่นเดียวกันนี้ในการมุ่งพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานด้านการจัดการศึกษามาตรฐานด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา และมาตรฐานด้านมาตรการส่งเสริม

เอกสารอ้างอิง

ฉลองรัฐ อินทรีย์. (2550). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภานี.

มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สำนักวิทยบริการ.

ทศพร ศิริสมพันธ์. (2549). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับบริหารราชการแนวใหม่. กรุงเทพมหานคร:

บริษัท วิชั่น พรินท์ แอนด์ มีเดีย จำกัด.

ธัชชัย ตั้งส่ง. (2459) ในบัญชี บัญชายก ฯ และคนอื่นๆ. (2549). การจัดการความรู้ จากทดลองถึงการปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : จิรวัฒน์เอ็กซ์เพรส.

นันทรัตน์ เจริญกุล. (2553). การจัดการความรู้. วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 เดือนตุลาคม 2552 – มกราคม 2553 :มหาวิทยาลัยบูรพา.

พิรพงศ์ กักคีรี (2550). การจัดการความรู้ในศูนย์พัฒนาและฝึกอาชีพคนตาบอด. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.กรุงเทพฯ.เอ็กซ์เพรส.

วิจารณ์พานิช.(2548). การจัดการความรู้:ฉบับนักปฏิบัติ. กรุงเทพฯ.สุขภาพใจ.

สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา. (2548). การจัดการความรู้ในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:ครุสภากาดพร้าว.

สิริรัตน์ พิศุทธิ์สินธพ.(2554). รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษา collig.

วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 22 ฉบับที่ 2 เดือน กุมภาพันธ์ 2554 – พฤษภาคม 2554 :มหาวิทยาลัยบูรพา

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระร้า.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2553). มาตรฐานการศึกษาของชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559). กรุงเทพมหานคร: สายยนลือกและการพิมพ์.

เสนาะ กลืนงาน. (2551). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สำนักหอสมุดกลาง.

Davenport, T.H. & Prusak, L. (1998). *Working Knowledge: How Organizations Manage What They Know*. Boston : Harvard Business School Press.

Keyser, R. L. (2004). *Assessing the relationship between knowledge management and plant performance at the tennessee valley authority*. (Online). Available URL: <http://sunzi.lib.hku.hk/ER/detail/hkul/3518545>

Luther, Gulick., and Lyndall Urwick. (1936). *Papers on the Science of administration.* New York : Institute of Public Administration Columbia University.

Maslow, Abraham H. (1987). *Motivation (Psychology) and Self-actualization (Psychology)*. 3rd. edition. New York.

Romer, Paul M. (1993). *Two Strategies for Economic Development* : Using Ideas and Producing Ideas", Proceeding of World Bank Annual Conference on Development Economics, the World Bank,p 64)